

Πέντε δλόκληρα συρμικά υπόδειγματα δύναμαι νά Σοι παραθέσω σήμερον, άπαντα αντιπροσωπεύοντα τούς κομψωτέρους και μάλλον διαδεδομένους συρμούς τής εποχής ταύτης. Και έν πρώτοις ίδε τήν έξ άριστερών πρώτην εικόνα, αποθαύμασον τήν χάριν αυτής και τήν ευπρέπειαν. Ο ίματισμός ούτος συνίσταται έκ λεπτού, φαιού έριούχου ύφασματος, έν φ τώ άμέσως παρ' αυτήν υπόδειγμα παρίστησιν ίματισμόν διά νεάνιδων 16—17 έτών. Η έξ άριστερών τρίτη εικόνα Σοι δίδει έννοιαν ίματισμού, οίος είνε συνήθης κατά τας εις τήν πόλιν έξόδους. Τό μεταξύ αυτής και τής τελευταίας εικόνας υπόδειγμα ένδυμασίας έκ Mohair είνε κατάλληλον διά νέας κόρας, 14—16 έτών ηλικίαν έχούσας, ή δε πέμπτη και τελευταία εικόνα παριστάνει και αυτή ένδυμα διά τήν πόλιν έξ άχυροχρόου Voile à jour.

Ως πρός τώ σχήμα τών ίματισμών τού περιπάτου καινοφανές και επικρατέστατον είνε άδιαφιλονεικώτως πλέον τώ τού άγροτικού λεγομένου επανωφορίου. Η ροπή τού άπολικού και πτυχώδους τούτου ίματίου πρός τώ κρινολίνον γίνεται καθ' έκάστην έπαισητοτέρα, δύσκολον δε μοι φαίνεται νά ίσχυρισθώ περι αυτού, ότι είνε άπλή παροδική ιδιοτροπία τής γυναικείας ματαιότητος.

Και ταύτα μόν περι τού ιδιού μας φύλου. Έλθωμεν τώρα και εις τούς άνδρας, οί όποιοι έπρεπε νά ήνε εις ήμάς πρότυπον φρονιμάδας και όδηγού εις τόν πλήρη άκωνθόν τούτον βίον. Άν έρωτήσης έμέ, θά Σοι είπω ότι και αυτοί έγιναν παρανάλομα τής ματαιότητος, και περι τούτου είμαι καθ' δλοκληρίαν πεπεισμένη, άφ' ού και αυτοί οί σχετικώς άπλούστεροι και άπεριττότεροι νέοι τής Γερμανίας κατήντησαν αιχμάλωτοι πλέον νά σύρωνται όπισθεν τού άρματος τού γαλλικού Συρμού και νά επισύρωσι τήν περιφρόνησιν και τας πικράς έπιπλήξεις τού διαδόχου τού γερμανικού θρόνου, όστις, έχθρός ών συστηματικώς παντός γαλιτικού νεωτερισμού, εσχάτως έν τινι έκδέσει τού Βερολίνου πικρούς λόγους εξέφερε κατά τών άνδρικών συρμών, οίτινες έν μέρει μόν προέρχονται καθ' ευνόειαν έκ Παρισίων, έν μέρει δε δημιουργούνται υπό τής επιπολαιότητος τού ένταύθα άρρενος φύλου. Και πράγματι άν οί νέοι, οί εισαγαγόντες εις Γερμανίαν τόν έρουδρόν λαυμοδέτην, τά άνδρικά φέλλια, τά ριπίδια κτλ. ήσαν τούς δηκτικούς λόγους του και έβλεπον τήν περιφρόνησιν, μεθ' ής ό ευγενής τώ όντι πρίγκηψ ώμίλει περι τού πιδηκισμού τούτου πρός πάν ότι έκ Γαλλίας κατάγεται, ούδέποτε θά έτόλμων έπιδεικτικώνας νά παρουσιάζονται έν άλλοκώτω περιβολή εις σεμνάς και άνεπτυγμένας συναναστραφάς επί τώ σκοπώ, όπως δι' αυτής έπιβληθώσιν έν αυταίς.

Έν τινι τών προηγουμένων μου έπιστολών, γράφουσα Σοι περι τής κομμώσεως τών προγόνων μας, έλεγον ότι κανών παρ' αυτοίς ήτο νά κείρωσι τήν κόμην. Έξαίρεσις τού κανόνος τούτου βεβαίως ύπήρχον, ή δύνατο δε ν' άνεύρη τις αυτάς μεταξύ τών κομψουμένων εκείνων νεανιδών, οί όποιοι, μή διαφέροντες κατά τούτο τών σημερινών, προσεπάθουν νά προσελκύσωσι τήν προσοχήν τών άλλων διά τής ένδυμασίας και τού καλλωτισμού των, ώς παρ. χάριν μεταξύ άλλων και περι τού Άλκιβιάδου διηγούνται, ότι περιεπάτει εις τούς δρόμους έχων τήν κόμην μακράν και εις πυκνούς πλοκάμους μέχρι τών ώμων καταπίπτουσαν. Έκτός αυτού και πολλοί Φιλόσοφοι προσεπάθουν δι' όμοιας κομμώσεως νά διατηρήσωσι τήν άνάμνησιν εις τούς παλαιούς εκείνους και άφελεστέρους χρόνους.

Μετ' ίσης προσοχής και φροντίδος έπεμελέετο ό αρχαίος Έλλην και τόν πώγωνό του. Τό κουρείον μετά τού φλυάρου ιδιοκτήτου του ήτον ήδη κατά τήν αρχαιότητα ού μόνον ό τόπος, έν φ' συνηθροίζοντο άπαντες, όσοι έπεκαλούντο τήν τέχνην τού κουρέως, όπως καταστήσωσι κομψήν τήν κόμην και τόν πώγωνά των, ξυρισθώσι, καθάρσωσι τούς όνυχας και άπομακρύνωσιν άπό τού δερματός των διάφορα ειδεχθή έξοιδήματα και ξεκαγάγωσιν άπ' αυτού τας περιττάς τρίχας, άλλ', ως και ό Πλούταρχος έν τινι χωρίφ τών συγγραμμάτων του χαρακτηρίζει αυτό, τώ κουρείον ήτο τώ άνευ οίνου συμπόσιον, έν φ' έλέγοντο και συνεζητούντο όλα τά νέα τής πόλεως και τά πολιτικά πράγματα τού καιρού εκείνου.

Άπό τής εποχής τού μεγάλου Άλεξάνδρου έπαυσεν ό συρμός τού νά φέρωσι πώγωνα βαδών και δασύν, άν και πολλαί πολιτεΐαι επί πολύ άντέστησαν εις τόν νεωτερισμόν τούτον. Ο συρμός ούτος έγεννήθη, καθ' α διηγούνται, έκ τού έξής έπεισοδίου. Έν τή παρ' τά Άρβηλα μάχη είχον φονευθή πολλοί Μακεδόνες, διότι οί Πέρσαι συλλαμβάνοντες αυτούς άπό τών μακρών πωγώνων έρριπτον κατά γής τούτο ίδών ό μέγας εκείνος ήρωας τής αρχαιότητος, ό Άλέξανδρος, διέταξεν άμέσως διακοχούσης έτι τής μάχης ν' άποκοπώσιν οί πώγωνες όλων τών στρατιωτών του.

Περι τής άμοιβής, ήν ό Γκαίτε απέναντι τών έργων του έλαβεν παρ' τού έκδότου Κόττα, επικρατούσιν όλως έσφαλμέναί γνώμαι. Διά τής „Εφημερίδος τής γερμανικής βιβλιομπορίας“ μανθάνομεν, ότι αυτάς μόν ό Γκαίτε έλαβε περι τας 250,000 φράγκ. οί δε κληρονόμοι του περι τας 500,000 φράγκων, ήτοι έν συνόλω έν εκατομμύριον φράγκων περίπου. Η πλάνη, ότι ό μέγας ποιητής δι' άπαντα τά έργα του έλαβεν έν συνόλω

μύνον περι τας 500,000 φράγκ., προσήλθεν έκ τής αλληλογραφίας μεταξύ Σγυλλέρου και Κόττα, ένθα εύρίσκεται έπισυνημμένος λογισμός τις κλειόμενος εις τώ έτος τής τελευταίας τού ποιητού.

Έν τώ ζωολογικώ κήφω τής Αρέσθης συνελήφθη εσχάτως ύπηρέτης καταστήματός τινος και παρεδόθη εις τήν άστυνομίαν, διότι έρριψεν εις τώ στόμα τού θινόκερω κυτίον πλήρες φασφορικάν πυρείων. Τό ζώον κατέπιε τά πυρεία χωρίς νά αισθανθή βλαβεράν τινα έներγειαν, μόνον δ' άμέσως μετά τήν κατάποσιν έδειξεν άκρόεστον δίψαν.

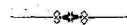
Έν έτει 1870 ύπήρχον έν Ιταλία 50 τράπεζαι τού λαού, άλλά μέχρι τέλους τού 1883 ήξήθησαν αΐται εις 250, έξ' ών 80 ύπάρχουσιν έν τας νοτίας έπαρχίας. Η περιουσία τών τραπεζών τούτων κατά τώ 1870 συνεποσούτο εις 15 εκατομμύρια, ήδη δε εις 63 εκατομμύρια, έν φ' τα κατατεθειμένα κεφάλαια άπέ 63 άνήλθον εις 261½ εκατομ. φράγκων. Είς τήν σύστασιν τούτων και πρός άμοιβαίαν ύποστηρίξιν ώρισμένων τραπεζών λαμβάνουσι μέρος μικροί βιομήχανοι, μικρέμποροι και μικροί κτηματία.

Περι τής άναπτύξεως τών σιδηροδρόμων τής γής άπό τού 1879 μέχρι τού 1883 μανθάνομεν έκ τών νεωστί υπό τού Ύπουργείου τών δημοσίων έργων τής Γερμανίας έκδοθέντων άρχείων τά άκόλουθα. Τό μήκος τών σιδηροδρόμων τής ύψηλίου άπό τού τέλους τού 1879 μέχρι τέλους τού 1883 ήξήθη κατά 92,168 χιλίμετρα, ήτοι έκτείναται έκ συνόλω επί 442,199 χιλίμετρα. Έκ τούτων 182,913 άνήκουσιν εις τήν Ευρώπην, 224,454 εις τήν Άμερικην, 18,632 εις τήν Άσίαν, 5,666 εις τήν Άφρικην και 10,534 εις τήν Αυστραλίαν. Έν συγκρίσει πρός τώ έτος 1879 ή μεγίστη έπαύσησις έγένετο έν Άμερική δια 65,335 χιλιομέτρων, είτα έν Ευρώπη δια 18,233, έν Άσία δια 3,856, έν Αυστραλία δια 3,609 και τέλος έν Άφρική δια 1,166 χιλιομέτρων. Έκ τών ευρωπαϊκών κρατών ή Γερμανία έχει τώ μέγιστον σιδηροδρομικόν πλέγμα έν τάσει 35,810 χιλιομέτρων, είτα ή Μεγάλη Βρετανία 29,890, ή Γαλλία 29,688, ή Ρωσία 25,121, ή Αυστρο-ουγγαρία 20,598, ή Ιταλία 9,450, ή Ισπανία 8,251, ή Σουηδία 6,400, τώ Βέλγιον 4,269. Η άπό τού 1879 αύξησις είνε λίαν διάφορος, διότι έν μόν τή Έλλάδι ίσοδυναμεί πρός 100%, έν Νορβηγία 51%, έν Πορτογαλλία 37%, έν Γαλλία 17%, έν Ισπανία 15%, έν Δανία 14%, έν δε τή Γερμανία μόλις 8%, έν Βελγίω 6% και έν Αγγλία 4%. Τώ Βέλγιον έχει έν τούτοις τώ πυκνότετον σιδηροδρομικόν δίκτυον, διότι έν τή χώρα ταύτη επί έπιφανείας 100 χιλιομέτρων ύπάρχουσι σιδηροδρομικά γραμμαι 14 χιλιομέτρ. Έν συγκρίσει δε πρός τόν πληθυσμόν ή Σουηδία έχει πλείονας σιδηροδρόμους παρ' όλα τά λοιπά τής Ευρώπης κράτη, καθότι επί 10,000 κατοίκων άναλογούσιν έκεί 14 χιλίομ. έν Γερμανία δε και Γαλλία μόνον 7 χιλίομ. Τώ σύνολον τών κεφαλαίων, δι' έλους τούς σιδηροδρόμους τής γής υπολογίζεσθαι ύπέρ τά 95 δις εκατομμύρια μαρκών.

Τάς δύο τού παρόντος φυλλαδίου εικόνας, τήν αληθινήν τού περιωνύμου Τούμαν Καλλονήν και τήν λαμπράν τής αρχαίας Ρώμης Αππιαν όδόν, ής τήν σημερινήν κατάστασιν μετά μελαγχολικού τινος έπεισοδίου γνωρίζεις ήδη, άφίνω εις τήν σιωπηλήν κρίσιν Σου. Τόν χώρον τής περι τούτων ένταύθα πολυλογίας μου κατέχει ή όπισθεν ματαιοτάτων διαστάσεων συρμική εικόνα, ήν άλλως — όφελεις επί τέλους νά τώ όμολογήσης — άντι πάσης δυσίας προτιμώ

τ' αιώνας Ση

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Ο. Φ. εις Πόρτ-Σαίτ. Έχετε έπιστολήν μας. — κ. Α. Χ. Φ. εις Βελγιάδιον. Περιμένομεν άπάντησιν, και εύδως θά έκτελεσθώσιν αι παραγγελίαι. — κ. Α. Κ. εις Ιωάννινα. Περι τής παραγγελίας νά συνεννόηθιτε μετά τών αυτών κ. κ. Δ. Κ. και Γιών. — κ. Ε. Β. Π. εις Ναύπλιον. Τώ αιτηθέν άπεστάλη. Τώ αντίτιμον κατεβλήθη πρό πολλού έν Αθήναις. Ευχαριστούμεν θερμώς. — κ. Α. Κ. εις Βασιόν. Πρός πάντας άπεστάλησαν. Παρακαλούμεν κατά τόν γνωστόν τρόπον νά ενεργήσητε. — κ. Α. Ε. εις Βιτώλια. Άπεστάλησαν. Άμα τή πρώτη εύκαιρία Σξς γράφομεν. — κ. Στ. Κ. εις Νικολάεφ. Ένευθεν ποτέ δέν γίνεται λάθος έκ τής ταχυδρομικής ύπηρεσίας. Γνωστοτάτων έφημερίδων γραφεΐα παλλάκις δέν άνευρίσκονται έκεί. Άποστέλλονται έν τούτοις και πάλιν. — κ. Π. Σ. εις Άλεξάνδρειαν. Όπως λέγετε. — κ. Τ. Κ. εις Αρέσθην. Άπεστάλη. — κ. Δ. Γ. Σ. εις Αθήνας. Έπιστολαι δύο και φάκελλος ήσφαλισμένος έλήφθησαν. Όδηγία λεπτομερείς έπονται. Μετά τού παρόντος λαμβάνει και ό κ. Ι. Β. έπιστολήν. — κ. Α. Ν. Ρ. εις Βερολίνον. Ηρκει τώ έν.